

Z Jihlavy se vydali pomáhat na Moravu

Několika obcemi na pomezí Břečlavska a Hodonínska na jižní Moravě prošla 24. června 2021 večer extrémně silná bouře s krupobitím a tornádem. Kriticky zasaženo bylo sedm obcí, nejvíce postiženy byly Moravská Nová Ves, Mikulčice, Hrušky, Lužice a městské části Hodonína Bažantnice a Pánov.

Poničeno bylo více než 1200 staveb, vyvráceny byly stromy a některá zaparkovaná vozidla tornádo převrátilo či zničilo. Škody na majetku se předběžně odhadují na 15 miliard korun.

Ke zbourání bylo určeno asi 200 domů. Živelná katastrofa si vyžádala stovky zraněných a vzala život šesti lidem.

-vd-

Proč jste se rozhodli pomoci lidem na jižní Moravě v oblastech postižených tornádem a jak?

Zednické ruce byly potřebné

■ **Roman Zachariáš**
dobrovolný hasič

Prvotním impulsem pro mne byla má žena. Vloni jsme si prožili vichřici Sabine a sami v ní přišli o novou střechu, takže jsme oba věděli, jak těm lidem je.

Manželka se domluvila na zasedání výboru Sdružení dobrovolných hasičů na formě pomoci a následně ve spolupráci se starostkou naší obce tuto pomoc uskutečnila. Na mě už pak zbylo domluvit se s kamarády, sbalit vše potřebné a vyrazit.

DOBROVOLNÝ hasič Roman se vydal spolu s přáteli pomáhat na Moravu.

ONDŘEJ ŠUHAJ chodil s partou dobrovolníků dům od domu a ptali se, kdo potřebuje pomoc.

ŠIKOVNÉ ruce byly v postižených oblastech velmi potřebné.

V autě jsme měli nakoupený potřebný materiál, místní ženy nám s sebou napekly něco sladkého a na nás už bylo to tam vše odvézt, předat a pomoci, kde bylo třeba. Jeden z kamarádů, co se mnou jel, je zkušený zedník a jeho pomoc byla v místě velmi potřebná. Zbytek naší party mu tedy byl k ruce. I proto bychom chtěli do postižené oblasti v nejbližší době ještě alespoň jednou vyrazit.

Solidarita lidí je neuvěřitelná

■ **Ondřej Šuhaj**
systémový administrátor

Rozhodnutí bylo celkem rychlé. Když jsem si uvědomil, že podobná situace může potkat i mě a to, co by mi pomohlo nejvíc, by byla pomoc druhých, nebylo nad čím přemýšlet.

A když člověk vidí, jak třeba jihlavský Honza Tesař věnuje hromady ča-

su sbírkám na Moravu, tak to člověka žene dál a ví, že v tom není sám jak pověstná jehla v kupce sena. Prostě ta solidarita lidí je neuvěřitelná. Proto jsem tam byl podruhé a plánuju se tam ukázat s kamarády i potřetí.

Když přijde na věc, víte, co je správné

■ **Jakub Mastík**
řidič přepravní společnosti

Proč? Takovou otázku jsem si nikdy pokládat nemusel. Někde v člověku to prostě je. Když přijde na věc, tak víte, co je správné udělat. A jak? Pro mě tím nejpřirozenějším způsobem.

Když je člověk řidičem z povolání a před domem mu stojí velké auto, tak se ani nenadějete a už stojíte na náměstí a nakládáte, co vám lidé přinesou.

Nebudu skrývat překvapení, když se z akce pro jednu dodávku (kterou svolal kolega ze Zásilkovny) stal konvoj čtyř aut.

Všechno se to seběhlo velmi rychle, a než se člověk naděje, tak je na cestě.

Chtěla jsem pomoci konkrétní osobě

■ **Kateřina Rychlá**
na mateřské dovolené/
majitelka módní značky KARY

Ráno jsem se vzbudila a zjistila jsem, jaká katastrofa se stala. První, na koho jsem si vzpomněla, byl můj kamarád ze školy Martin. Ví, že v této postižené lokalitě bydlí jeho rodiče a občas tam je s nimi. Naštěstí mi oznámil, že jsou všichni víceméně v pořádku, kromě nějakých potlučenin, které měl jeho tatínek od krup.

Jeho kamarádka Lenka už na tom byla hůř. Uplynulý rok a půl chodila do dvou prací, aby si s manželem mohli zrekonstruovat domeček.

Říkala jsem si, že když pošlu peníze na charitu, dostanou se k těm lidem kdo ví kdy. Jenže tato rodina měla v tu chvíli jen oblečení, ve kterém vyšla před dům.

Na Facebooku jsem našla skupinu, kde jsou maminky, a rozhodla jsem se, že zde prodám výrobky, které šiju. Záměrně jsem dala nižší cenu, abych měla jistotu, že si je maminky koupí a vybere se víc peněz.

Připojila se ke mně ještě jedna holčina, která řekla, že bude malovat a prodávat kamínky, a pustily jsme se do toho spolu.

K penězům z prodeje jsem ještě přidala peníze od rodiny a nakonec se paní posílalo 7000 Kč.

Další oříšek byl, kam peníze poslat. Paní neměla kreditní kartu a neměla se ani jak dostat na internet. Nakonec jsme peníze poslali na účet její dceři, která peníze vybrala, a rodina mohla nakoupit alespoň základní potřeby.

Jediné, co najednou měli, byly čtyři stěny v pokoji, který jim poskytli jako azyl jejich známý. Bylo moc dojemné, když paní Lenka řekla, že jí pomáháme, i když jí vůbec neznáme. Říkala, že díky nám si mohli jít koupit třeba talíře nebo spodní prádlo.

Nejhorší je, že lidé obvykle nepočítají s tím, že by se měli připravovat na takovou katastrofu a mít na účtu v záloze 200 tisíc.

Následně jsem slyšela ve zprávách, že se vybralo přes 200 milionů, ale ty peníze se k těm lidem ještě vůbec nedostaly.

Ano, na místě bylo jídlo, voda, ale nikdo tam asi neposlal sadu trenek nebo triček, aby se lidé mohli převléct do čistého.

Hned pár dní nato měla jít paní Lenka do práce, a tak si za peníze, které jsme jí poslali, koupili i nějaké oblečení.

Chtěla jsem pomoci už od začátku a chtěla jsem pomoci konkrétní osobě, konkrétní rodině.

PŮVODNĚ měla vyjet na jih Moravy jen jedna dodávka. Ve finále vyrazila čtyři plná auta.